

BÀI HỌC 11

GIA ĐÌNH CỦA ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “*Thế thì, . . . chúng ta cũng nên quăng hết gánh nặng và tội lỗi để vẫn vương ta, lấy lòng nhịn nhục theo đòi cuộc chạy đua đã bày ra cho ta, nhìn xem Đức Chúa Jêsus, là cột rễ và cuối cùng của đức tin, tức là Đấng vì sự vui mừng đã đặt trước mặt mình, chịu lấy thập tự giá, khinh điều sỉ nhục, và hiện nay ngồi bên hữu ngai Đức Chúa Trời*” (Hê-bơ-rơ 12: 1, 2).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Công vụ 10:1-28, 34, 35; 1 Cô-rinh-tô 2:2; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22; Giăng 1:12, 13; 3:7; 1 Giăng 5:1.

Dầu chúng ta đang ở giai đoạn nào của cuộc đời, hoặc những gì chúng ta đã trải qua hoặc sẽ đối diện trong tương lai, chúng ta hiện hữu với một nền tảng văn hóa mình thâm nhận. Cha mẹ, con cái, gia đình, thậm chí cả hội thánh của chúng ta đều bị ảnh hưởng bởi văn hóa nơi họ sinh sống, và ảnh hưởng ấy cũng có thể rất là lớn. Nhưng cho dù có nhiều yếu tố góp phần, sự thay đổi ngày Sa-bát thành Chủ nhật là một ví dụ mạnh mẽ cho thấy văn hóa của thời đại, tốt cũng như xấu, đều ảnh hưởng đến hội thánh. Mỗi khi lái xe ngang một nhà thờ và nhìn thấy một bảng cho biết các phiên nhóm vào Chủ nhật, chúng ta lại được nhắc nhở rõ ràng rằng ảnh hưởng của văn hóa có thể mạnh đến mức nào.

Mọi gia đình Cơ Đốc đều luôn luôn đối diện với những thách thức văn hóa. Đôi khi các ảnh hưởng văn hóa có thể là tốt; nhưng hầu hết, thường khi, các ảnh hưởng văn hóa thường không hay.

Tin mừng lớn cho chúng ta ấy là quyền năng của phúc âm sẽ mang đến cho chúng ta ánh sáng, sự thoải mái và sức mạnh để đối phó với những thách thức mà văn hóa có thể mang lại. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu thế nào chúng ta giữ gia đình mình là “những gia đình của đức tin” khi chúng ta cố gắng để “hầu cho anh em ở giữa dòng dôi hung ác ngang nghịch, được nên con cái của Đức Chúa Trời, không vít, không tì, không chỗ trách được, lại giữa dòng dôi đó, giữ lấy đạo sự sống, chiếu sáng như đốc trong thế gian” (Phi-líp 2:15).

1. GIỮ CHẶT LẤY ĐIỀU TỐT LÀNH

Khi Phúc Âm loan truyền ra khắp thế gian, Cơ Đốc nhân khắp nơi phải đối diện với các nền văn hóa và cách sống của mỗi nơi, và phần lớn các điều này ảnh hưởng vào đời sống xã hội cũng như gia đình của họ. Một trong những ưu tư mà các nhà truyền giáo Cơ Đốc phải đối đầu ấy là họ cần phải hiểu văn hóa của những nơi họ đến, kể cả trong các mối tương quan của gia đình mà họ có thể thấy khác lạ.

Đọc Công vụ 10:1-28, 34, 35. Chúng ta học được gì trong bài học này để vượt qua được hàng rào văn hóa và thành kiến khi tiếp xúc với các văn hóa khác?

Sự chết của Chúa Cơ Đốc là vì tội lỗi của mỗi một con người, ở bất cứ nơi đâu. Nhiều người vẫn chưa biết được lẽ thật vĩ đại này. Mang tin mừng này đến cho muôn người và kêu mời họ hãy tiếp nhận đó là mục tiêu truyền giảng tin lành của mọi Cơ Đốc nhân. Bởi vì Đức Chúa Trời không phân biệt hay có thành kiến, nên mọi Cơ Đốc nhân cũng phải đối xử với mọi người như nhau, bằng sự kính trọng, chính trực, và cho họ có một cơ hội để nắm giữ được tin mừng mà Đức Chúa Trời có cho họ.

Những kết luận nào mà các nhà truyền giáo Cơ Đốc giáo đã đồng ý trong việc mang tin lành đến cho người không cùng văn hóa? Chúng ta học được nguyên tắc nào qua các câu Kinh Thánh dưới đây?

Công vụ 15:19, 20, 28, 29 _____

1 Cô-rinh-tô 2:2 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21, 22 _____

Tuy mỗi văn hóa phản ánh sự sa đọa của những người sống trong văn hóa ấy, mọi nền văn hóa đều có những khuôn phép mực thước tương đồng với Thánh Kinh, ngay cả hữu ích cho việc truyền bá phúc âm. Thí dụ, giá trị của tình thân trong gia đình trong nhiều văn hóa và cộng đồng rất hợp với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Cơ Đốc nhân có thể nâng cao và cổ võ cho những truyền thống tốt và theo với các nguyên tắc của Kinh Thánh.

Nhưng luôn luôn, chân lý của Đức Chúa Trời không được để bị xâm phạm qua sự thỏa hiệp. Lịch sử đáng buồn của hội thánh Chúa cho thấy lẽ thật đã bị chèn ép và thỏa hiệp bởi các nền văn hóa đã mang lại một sự chấp vá của niềm tin Cơ Đốc giáo giả tạo mà làm như là Cơ Đốc giáo chân chính. Sa-tan tự xưng là thần của thế giới này và vui vẻ gieo rắc sự nhầm lẫn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã cứu chuộc thế giới này và Thánh Linh của Ngài hướng dẫn những người theo Ngài đi vào mọi sự thật (Giăng 16:13).

Niềm tin của bạn đã được uốn nắn theo văn hóa là bao nhiêu, và bao nhiêu thì theo sự dạy dỗ của lẽ thật từ Kinh Thánh? Làm sao bạn học biết cách phân biệt hai điều ấy? Hãy suy nghĩ và thảo luận điều này trong lớp.

2. SỨC MẠNH CỦA VĂN HÓA TRONG GIA ĐÌNH

“Vi Ta biết nó; nó sẽ dạy bảo con cái nó và những người nhà nó sau này giữ theo đường lối Chúa, mà sống ngay lành và thi hành công lý, để Chúa sẽ thực hiện cho Áp-ra-ham những gì Ngài đã hứa với nó” (Sáng thế Ký 18:19 BD2011).

Dầu gia đình có thể có nhiều thể dạng hay cấu trúc, gia đình vẫn là những viên gạch góp lại thành xã hội; do đó, nhiều đặc điểm văn hóa riêng biệt của các xã hội khác nhau gắn liền với gia đình. Chẳng hạn, trong một nền văn hóa cổ đại, người ta cho rằng người trưởng nam có trách nhiệm phải ăn xác chết của cha mẹ mình; ở một nơi khác, một người nam muốn cưới vợ, phải mang cho cha của cô dâu một của hồi môn là những cái đầu bị thu nhỏ từ một người của bộ lạc đối thủ. Ngay cả trong thời hiện đại, các ý tưởng liên quan đến con cái, thời kỳ đôi trai gái dạm hôn, việc ly dị hay hôn nhân, bốn phận với cha mẹ, v.v ... rất khác nhau. Khi chúng ta truyền bá sứ điệp của Chúa đến các nền văn hóa khác, chúng ta phải học để hiểu văn hóa họ để sự liên hệ chúng ta có với họ thế nào mà đồng thời không để nó ảnh hưởng đến niềm tin của chúng ta, cũng không gây ra những rắc rối không cần thiết. Gắn hơn, trong gia đình, chúng ta cũng phải nhận thức được những gì là ảnh hưởng văn hóa đến với gia đình mình.

Trong các trường hợp dưới đây, văn hóa phong tục đã ảnh hưởng đời sống gia đình? Chúng ta học được nguyên tắc nào qua những thí dụ này?

Sáng thế Ký 16:1-3 _____

Sáng thế Ký 35:1-4 _____

Ê-xơ-ra 10 _____

1 Các Vua 11:1 _____

Chúng ta, gia đình chúng ta thấy đều chịu ảnh hưởng bởi nền văn hóa nơi chúng ta sống. Là Cơ Đốc nhân, bốn phận chúng ta là phải sống hòa mình giữa vòng những người quanh mình và giữa văn hóa ấy, và giữ văn hóa phong tục ấy miễn là những tập tục ấy phù hợp với niềm tin của mình, phải tránh những tập tục nào trái với niềm tin của chúng ta.

Những điều gì trong văn hóa của bạn hữu ích cho đời sống gia đình và phù hợp với Kinh Thánh? Những điều nào thì không? Làm thế nào để bạn áp dụng niềm tin của mình với văn hóa phong tục mà không vi phạm với lẽ thật của Chúa?

3. GIỮ GIA ĐÌNH VỮNG BỀN GIỮA NHỮNG ĐỔI THAY

Thay đổi là một điều không tránh được, và là một điều đáng lo ngại xảy ra trong mọi gia đình, bất kể họ sống ở nền văn hóa nào. Một số thay đổi có thể là bởi vì do những hoàn cảnh dự đoán trước được vì chúng là một phần của chu kỳ đời người. Thay đổi thường không đoán trước được, chẳng hạn như cái chết, tai nạn, thảm họa, chiến tranh, bệnh tật, gia đình dời chỗ ở, hay thất bại trong sự nghiệp. Nhiều gia đình phải đối diện với các thay đổi kinh tế và xã hội trong cộng đồng và quốc gia của họ. Những thay đổi khác liên quan trực tiếp đến văn hóa.

Dưới đây là một số ví dụ về những thay đổi lớn lao, thậm chí đau thương mà mọi người phải đối mặt. Hãy sử dụng trí tưởng tượng của bạn, đặt mình vào địa vị của họ. Những thay đổi này đã ảnh hưởng thế nào đến cuộc sống gia đình của họ? Cơ cấu nào bạn sẽ có để giúp đối phó với các thay đổi này? Có những phương cách nào bạn có thể đã phản ứng khác hơn?

Áp-ra-ham, Sa-ra, và Lót (Sáng thế Ký 12:1-5) _____

Ha-đa-sa (Ê-xơ-tê 2:7-9) _____

Đa-ni-ên, A-na-ni-a, Mi-sê-ên và A-xa-ri-a (Đa-ni-ên 1) _____

Cùng theo với sự thay đổi là kinh nghiệm của sự mất mát và sự lo lắng về sự vô định của tương lai kế cận. Tùy vào khả năng đáp ứng với thay đổi của gia đình, các kinh nghiệm này có thể đẩy mọi người đến sự tăng trưởng và lòng biết cảm kích với đời sống thuộc linh, hoặc chúng có thể dẫn đến sự căng thẳng và lòng lo lắng. Sa-tan khai thác các gián đoạn do sự thay đổi mang lại, và nó hy vọng sẽ đưa ra sự nghi ngờ và mất lòng tin vào Đức Chúa Trời. Các lời hứa của Lời Chúa, sự trợ giúp của gia đình và bạn bè, và sự chắc chắn rằng cuộc sống của họ nằm trong tay Chúa, đã giúp nhiều nam, nữ anh hùng của đức tin thành công khi đối phó với cuộc sống đầy biến động.

Nếu bạn biết một ai đó (hoặc thậm chí toàn gia đình) đang phải đối diện với một sự thay đổi đau lòng, hãy làm điều gì đó một cách thực tế để trợ giúp và an ủi và khuyến khích họ.

4. THẾ HỆ ĐẦU TIÊN CỦA ĐỨC TIN TIẾN BƯỚC

Cuộc khủng hoảng đức tin nào đã xảy ra và lan tràn trong dân Y-sơ-ra-ên sau khi Giô-suê và những người cùng thời với ông qua đời? Các Quan xét 2:7-13.

Các cuộc nghiên cứu về cách những giá trị và niềm tin của các tổ chức như hội thánh được truyền lại cho các thế hệ tiếp theo, cho thấy sự hết lòng của những người tiên phong với niềm tin của họ, ở một mức độ mãnh liệt. Họ là những người đầu tiên đã mang các niềm tin ấy rao truyền cho mọi người. Nhưng chỉ trong một hoặc hai thế hệ, nhiều người không còn ý thức được các nguyên tắc đằng sau các giá trị của tín ngưỡng mình là gì. Họ có thể cùng đi theo với tổ chức, nhưng thường là do thói quen. Ở các thế hệ tiếp theo, thói quen dần trở thành truyền thống. Và niềm đam mê của những người tiên phong hay sáng lập tổ chức, thời không còn hiện hữu trong tổ chức hay hội thánh nữa.

Người ta đã nói rằng Chúa không có cháu, chỉ có con. Bạn nghĩ điều đó có nghĩa là gì? Xem câu trả lời trong Giăng 1:12, 13; 3:7; 1 Giăng 5:1.

Một cách lưu truyền niềm tin và các giá trị qua nhiều thế hệ của Cơ Đốc nhân là những người lớn tuổi thuộc thế hệ đi trước kể lại cho thế hệ sau mình những gì họ tin. Tuy nhiên, học theo những gì cha mẹ mình tin hoặc những gì nhà thờ mình tham gia tin không phải là đức tin cá nhân. Trở thành Cơ Đốc nhân không chỉ thuộc về một tổ chức qua lịch sử và giáo điều. Đức tin thực sự không là một sự di truyền, hay là điều máu mủ được truyền tự nhiên từ đời này sang đời khác. Mỗi người cần phải có sự hiểu biết Đức Chúa Cơ Đốc cho chính mình. Cha mẹ chỉ có thể làm một phần nào đó thôi. Toàn thể giáo hội, và đặc biệt là cha mẹ, cần phải làm tất cả những gì họ có thể làm được để tạo ra một môi trường khiến những người trẻ tuổi đi đến sự lựa chọn đúng đắn đó; nhưng cuối cùng, một thế hệ có được cứu bởi phúc âm hay bị lạc mất khỏi phúc âm thì cũng chỉ do riêng từng mỗi cá nhân mà thôi.

Ông Tâm, khi còn trẻ vốn là người vô thần, nhưng khi trưởng thành thì tin Chúa và gia nhập Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm sau một biến cố thay đổi cuộc đời mình. Ông lập gia đình với một phụ nữ Cơ Đốc Phục Lâm và có một vài đứa con, tất nhiên chúng được nuôi dưỡng trong cùng niềm tin. Một ngày nọ, khi nghĩ về tình trạng tâm linh của những đứa con của mình, ông đã nói, “Ồi, ước gì các con tôi cũng trải qua những kinh nghiệm mà tôi đã trải qua!” Nếu bạn nghe câu nói ấy của ông Tâm, thì bạn sẽ có lời nào để nói với ông ta?

5. NHỮNG KẺ CHẠY RAO TRUYỀN TIN LÀNH TRONG THẾ KỶ 21

Trong quyển sách diễn giải Kinh thánh nổi tiếng của mình, “Sứ Điệp”, tác giả Eugene Peterson dùng chữ “thông điệp” cho bất cứ nơi nào Kinh Thánh dùng chữ “Tin lành” (hay phúc âm). Tin mừng về Chúa Giê-su thực sự vẫn là thông điệp mà thế giới ngày nay cần. Các gia đình Cơ Đốc được kêu gọi để cùng nhau trải nghiệm tin mừng ấy và chia sẻ nó trong bất kỳ nền văn hóa nào họ sống.

Bạn có thể tóm tắt “sứ điệp” qua các câu Kinh Thánh dưới đây, như thế nào?

Ma-thi-ơ 28:5-7 _____

Giăng 3:16 _____

Rô-ma 1:16, 17 _____

1 Cô-rinh-tô 2:2 _____

2 Cô-rinh-tô 5:18-21 _____

Tin mừng trước hết mà các môn đệ chạy khắp nơi để loan báo là về sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su. Nhiều tín hữu hay nhiều gia đình Cơ Đốc nhân ngày nay thuộc vào những dòng dõi Cơ Đốc nhân từ nhiều thế hệ. Cha ông của họ đã là những người tiên phong của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm đã rao truyền tin mừng “Ngài đã sống lại rồi” (Ma-thi-ơ 28:7). Vì sự phục sinh của Ngài là có thật và đã thực sự xảy ra qua lời những người đầu tiên chạy ra rao truyền tin ấy, nên chúng ta biết mọi điều khác mà Chúa Giê-su đã phán, là đáng tin cậy. Những gì mà Chúa đã nói về chính Ngài, về Đức Chúa Trời, và về tình yêu của Ngài đối với tội nhân, về sự tha thứ và về việc bảo đảm sự sống đời đời bởi đức tin vào Ngài.

Lòng tha thiết với phúc âm. Kinh thánh cho chúng ta thấy những nét về cách phúc âm đã ảnh hưởng mạnh mẽ đến trong cuộc sống của những người theo Đức Chúa Giê-su lúc ban đầu. Họ đã dùng nhà riêng để mời người khác đến học Kinh Thánh; họ cùng cầu nguyện và cùng ăn uống với nhau, chia sẻ tiền bạc và tài nguyên, và chăm sóc lẫn nhau. Các gia đình vui mừng đón nhận sứ điệp. Có phải họ đột nhiên trở thành người hoàn hảo chẳng? Không. Có một số mâu thuẫn và bất hòa giữa họ không? Có. Nhưng dường như những người theo Đức Chúa Cơ Đốc thì khác những người khác. Họ thừa nhận nhu cầu của họ đối với Chúa và đối với nhau. Họ đặt ưu tiên cho sự hiệp nhất và hòa thuận ở nhà và trong hội thánh, trong nỗ lực để hoàn thành lời cầu nguyện của Đức Chúa Giê-su nơi vườn Ghết-sê-ma-nê (Giăng 17:20-23). Họ làm chứng cho nhau và cho những người không tin Chúa một cách hăng hái không nản lòng, thậm chí đặt sự sống của mình trong sự hiểm nghèo vì niềm tin của mình.

Vì vậy, chúng ta cũng phải như thế. Ngay cả trong thời đại hiện nay, dầu những điều tin kính bị người ta xem thường, chúng ta cũng vẫn phải rao truyền sứ điệp. Đức Thánh Linh luôn khao khát lấp đầy trái tim con người với sự phấn khởi về phúc âm. Khi tin lành thực sự trở nên tốt đẹp trong lòng chúng ta cũng như nó đã tốt đẹp trong Đức Chúa Giê-su, thì việc chia sẻ sẽ tự phát và không thể ngăn cản được.

Những thay đổi nào có thể cần phải được thực hiện trong chính gia đình của bạn để có thể giúp gia đình trở thành một điểm loan báo “sứ điệp” mà chúng ta đã được gọi để chia sẻ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đạo của Đức Chúa Giê-su nâng người tiếp nhận đạo lên một bình diện cao hơn trong tư tưởng và hành động, đồng thời loài người được trình bày trước Đức Chúa Trời như thể họ là những kẻ đáng được Ngài yêu vì họ đã được chuộc bởi sự hy sinh của Con Ngài. Dưới chân Chúa Giê-su, người giàu và người nghèo, người có học và kẻ ngu muội, cùng gặp nhau và không có ý nghĩ về đẳng cấp hay sự ưu việt của thế giới. Tất cả những sự phân biệt xã hội của trần gian đều bị lãng quên khi chúng ta nhìn vào Ngài là Đấng đã vì tội lỗi của chúng ta mà bị đóng đinh. Lòng vị kỷ, sự nhượng bộ, lòng trắc ẩn vô hạn của Ngài là Đấng mà nơi thiên đàng là cao trọng hơn hết, đã làm cho sự kiêu hãnh của con người, lòng tự kiêu và đẳng cấp xã hội của họ phải hổ thẹn. Tôn giáo thuần khiết, không bị ô nhiễm biểu lộ các nguyên tắc thiên thượng trong việc mang lại sự đồng nhất cho tất cả những người được thánh hóa qua lễ thật. Tất cả gặp nhau như những linh hồn đã được chuộc bởi huyết báu, thấy đều như nhau, cùng tùy thuộc vào Ngài là Đấng đã cứu chuộc họ về cho Đức Chúa Trời.” – Ellen G. White, *Gospel Workers*, trang 330.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cả lớp hãy cùng nhau thảo luận câu trả lời của các học viên trong bài học ngày Thứ Nhất.
2. Trong lời của bà White viết trên, những nguyên tắc nào chúng ta có thể tìm thấy, nếu được áp dụng, sẽ cách mạng hóa cuộc sống gia đình chúng ta?
3. Hội thánh địa phương của bạn đã làm những lợi ích như thế nào trong việc gây dựng thế hệ các tín hữu trẻ? Lớp bạn có thể làm gì để giúp hội thánh trong nhiệm vụ quan trọng này?
4. Cho biết có những thách thức nào trong việc lưu truyền niềm tin cho các thế hệ sau?
5. Cho biết trong văn hóa của nơi bạn sống có những ảnh hưởng nào tốt cho gia đình, và ảnh hưởng nào không tốt cho gia đình?